

Sygn. akt II KZ 15/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **D. M.** ,
skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 września 2020 r.
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt X Ka (...),
odmawiające uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku
o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 lutego 2020 r., sygn. X Ka
(...), z uzasadnieniem
na podstawie art. 126 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odmówił przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 lutego 2020 r., sygn. X Ka (...), z uzasadnieniem. W motywach tego orzeczenia wskazał, że D. M. nie wykazał istnienia okoliczności, o których mowa w art. 126 § 1 k.p.k., a więc takich, które były od niego niezależne i uniemożliwiły mu złożenie wniosku o doręczenie wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem. Nadto zwrócił uwagę na fakt, że był reprezentowany przez obrońcę z

urzędu, wniosku stan zdrowia żony nie mógł być uznany za okoliczność uniemożliwiającą skazanemu dokonanie przedmiotowej czynności procesowej.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się skazany, podnosząc w zażaleniu, że ciężka choroba żony spowodowała, że zajęty był opieką nad nią, w związku z czym nie „dotarło” do niego pouczenie wydane na rozprawie odwoławczej o siedmiodniowym terminie z którym mógł się porozumieć w kwestii złożenia wniosku. Również sygnalizowany we do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Sąd wskazał w postanowieniu, że powyższej okoliczności skazany nie udokumentował zamiast wezwać go do przedłożenia stosownej dokumentacji. Finalnie skazany dołączył ją do zażalenia. Wynika z niej, że jego żona cierpi na przewlekłe schorzenia w postaci zaburzeń nerwicowych oraz choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, która powoduje skutki w postaci niedowładu kończyn i upośledzenia równowagi oraz chodu oraz ma w związku z tym orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Słusznie Sąd I instancji zwrócił uwagę na fakt, że skazany w postępowaniu odwoławczym był reprezentowany przez obrońcę z urzędu. Wprawdzie zgodnie z art. 84 § 2 k.p.k. obrońca z urzędu ma obowiązek podejmowania czynności procesowych w imieniu oskarżonego jedynie do prawomocnego zakończenia postępowania, a zatem złożenie wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem nie jest objęte już tym obowiązkiem, niemniej jednak – jak trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia – w interesie skazanego leżało zainteresowanie się własną sytuacją procesową i uzgodnienie tej kwestii z obrońcą. W konsekwencji, biorąc pod uwagę fakt, że złożenie wniosku w trybie art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. nie jest objęte – jak sama kasacja - przymusem adwokackim (art. 526 § 2 k.p.k.), skazany mógł złożyć w ustawowym terminie własny wniosek.

Zasadne było także uznanie, że stan zdrowia żony (obecnie udokumentowany), który nie stanowił zdarzenia nieprzewidzianego i nagłego, którym skazany zostałby zaskoczony (schorzenia przewlekłe, na które żona skazanego cierpi „od wielu lat”) i do którego nie byłby przygotowany, nie mógł skazanemu dokonania tej czynności w ustawowym terminie zupełnie uniemożliwić. Przypomnieć wypada, że sporządzenie wniosku, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. nie stanowi ani czasochłonnej, ani skomplikowanej pod względem merytorycznym czynności, a jego złożenie – tak jak każdego innego pisma procesowego - nie musi być dokonane osobiście. Trudno w tych realiach nie zgodzić się z Sądem I instancji, że podniesione przez skazanego okoliczności

nie stanowiły dostatecznego uzasadnienia dla zaniechania dokonania tej czynności procesowej w terminie.

W zażaleniu, prócz udokumentowania schorzeń, na które cierpi żona skazanego, które podlegały stosownej ocenie, skarżący nie przedstawił innych okoliczności mających uzasadniać jego zaniechanie.

Z tych wszystkich Sąd Najwyższy orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.